Prijs : In België, 5 Frs — In Nederland, 25 Cts

ZESDE JAARGANG

KUIFJE

9

LIJFBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Lees op blz. 12 en 13 :

In het spoor van
SHERLOCK HOLMES

Is dat stelen?

EEN vriend vertelde me dat hij op zekere dag eens in zijn klas wel een tiental ijzeren staven zag staan op het verhoog achter de lessenaar van de leraar.

Die staven bleken afkomstig uit de tramrijtuigen. Sommige leerlingen hadden die staven voor de grap weggenomen tijdens de tramrit !

De professor kwam natuurlijk ook in de klas, gaf de jonge dwazen een sermoen van belang en verplichtte hen de staven onmiddellijk terug te geven aan de Maatschappij, daar zij hoogstnodige werkinstrumenten zijn. Dit incident was voor de professor tevens een gelegenheid om een groot misverstand recht te zetten. Er waren nl. leerlingen in de klas die meenden dat een diefstal gepleegd op een openbare plaats of in een openbaar gebouw geen eigenlijke diefstal is, en men daar zonder gewetenswroeging voorwerpen mag gappen !

Hoeveel jongelui gaan er niet trots op, een ritje te hebben gemaakt zonder hun biljet te betalen ? Een vervoermaatschappij in de zak zitten is niet stelen, denken ze.

Hoevelen wagen er niet valse of slechte muntstukken in een automatisch telefoontoestel te steken of trachten hiermee een reep chocolade te verkrijgen uit een automaat ? Een onbekende handelaar bedriegen of een officiele dienst foppen, is niet stelen, menen ze...

Mag ik hier ook even vermelden dat er vele studenten zijn die asbakjes verzamelen welke in restauranten en herbergen ten gerieve van de kliënten op de tafels gezet worden ! Tijdens een schoolreis gebeurt het, dat jongens een stalactiet breken in de grot die ze bezoeken, om als « souvenir » te kunnen meenemen. Ze doen het achteloos en vinden zulks doodnormaal. Ze denken er geen ogenblik aan, dat er na hen nog andere bezoekers komen en, wat te zeggen wanneer iedereen hun voorbeeld zou volgen ?

Ik zou jullie nog honderd voorbeelden kunnen opsommen maar, jullie weten het zo goed als ik en 'k geloof dat het goed is er eens even over na te denken of het inderdaad waar is, dat voorwerpen wegnemen uit openbare gebouwen, of van een eigenaar « zonder naam en zonder gezicht » niet stelen is ?

Kuifje

GEHEIME BOODSCHAP

?	W	D	E	E	O	L	R	5	O
K	R	U	O	D	K	E	V	P	E
N	L	E	K	R	E	A	R	H	R
A	S	I	T	J	A	G	T	E	E
N	N	A	J	L	D	E	I	S	E
L	E	A	H	D	E	I	N	E	R
E	E	E	S	B	J	S	E	V	R
N	O	E	O	R	E	U	K	P	L
M	A	J	I	N	E	E	T	F	E
S	L	W	A	T	D	F	E	D	N

KUIFJE
LIJFBLAD van alle JONGENS en MEISJES tussen 7 en 77 jaar.
Administratie, Redaktie, Publiciteit : Lombardstraat, 24, Brussel. — *Uitgever-Directeur* : Raymond LEBLANC. — *Drukkerij* : C. VAN CORTENBERG, Keizerstraat, 12, Brussel. — In Nederland : W.A. Palm, Boekenimport en -export C.V., Zeestraat, 65*, Den Haag. Gironummer : 4239.10.

ONZE BRIEVENBUS

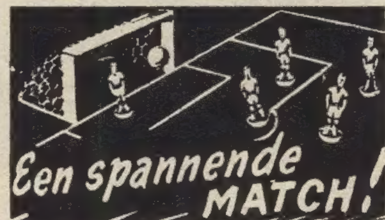
Eric Claeys, Harelbeke. — Hartelijk welkom in onze grote familie. Het kartonnetje met de vijf en twintig gaatjes is de rooster om de geheime boodschappen, welke af en toe in ons blad verschijnen, te ontraadselen. **In ons nummer 8 van vorig jaar staat de volledige uitleg.** Je moet die maar eens aandachtig lezen. Met een stevige handdruk.

V. V., uit Heverlee. — Dank voor je sympathieke brief. Je naam kon ik echter niet volledig ontcijferen. Wil je die in de toekomst nog eens in blokletters in de hoek van je brief schrijven ? Veel geluk met je studies !

Ulrik van de Casteele, St. Amandsberg-Gent. — Het was eerder slecht nieuws dat je me vertelde ! Ik hoop dat je me spoedig kunt melden dat alles weer in orde is. Met een stevige handdruk.

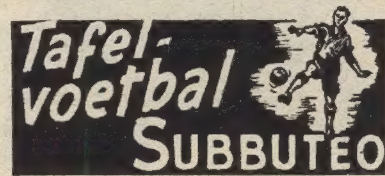
Aan alle vrienden uit de Panne. — Dank voor het schrijven van Yves Lanoye. Ik wens jullie het beste voor de examens die alweer voor de deur staan en een lange en prettige Paasvakantie !

François Grieten, St. Joost ten Node. — Wat een lange brief ! Natuurlijk mag je je tekeningen eens brengen. De Kuifje's zeep is overal verkrijgbaar, hoor ! Indien je nog geen bons gevonden hebt in de handel, kun je echter je verzamelingen al vast beginnen met de bons die in ons blad staan. Over Egypte en de koningsgraven bestaan er ook werken in het Nederlands alhoewel veel minder dan in het Engels, Duits of Frans. Vooraleer je een boek koopt, doe je best je professor eens te vragen wat hij je kan aanraden, want er zijn beslist werken over die voorlopig nog boven je petje gaan en in een boekhandel zegt men je dat natuurlijk niet. Met een stevige handdruk.

DEZE SPANNENDE MATCH KUNNEN JULLIE OP DE TAFEL SPELEN

dank zij « SUBBUTEO », het nieuwste tafelvoetbalspel ! Een Engelse uitvinding die overal opgang maakt. Penalties ! Offsides ! Corners ! Dribblings ! Schijnstoten ! VRIJE SCHOP. Alles net als op het plein...
De beeldjes plaatsen zich volgens je eigen taktiek en zetten zich, na iedere schop, automatisch op hun plaats !
« SUBBUTEO » is voor alle leeftijden geschikt. Men kan het met twee of ook alleen spelen.
Het volledig spel bestaat uit twee ploegen van elf spelers, de goals, de netten en de voetbal. (Het reglement is er in 't Nederlands en in 't Frans bijgevoegd) .... **Fr. 195.—**
Vraag dit spel tegen terugbetaling aan **C. T. A. Dienst T, Jozef II-straat, 61, Brussel.**
Vraag hier ook alle nadere uitleg.

Groot nieuws

Ter gelegenheid van Pasen zal « Kuifje » een **Speciaal Paasnummer** van **32 bladzijden** publiceren. Laat je nummer nu reeds reserveren !

Sterke Jan

DOOR BOB DE MOOR

Koen werd in het Steen opgesloten en beschuldigd van diefstal. De jongen redde echter het leven van ridder Jan en deze laatste zal trachten hem tijdens de nacht ongemerkt uit het Steen te bevrijden...

Jan spant de boogpees op de stok. Dan knoopt hij de visdraad aan de pijl en verbindt de dunne draad met het touw.

En nu naar het Steen. Ik moet opletten dat de schildwacht mij niet bemerkt !

Achter dit staketsel, aan de voet van de hoofdtoren, sta ik veilig...

Van dit schot hangt Koen's vrijheid af !

Daar zoeft de pijl door de lucht...

De dunne draad rolt zich af...

Jan mikt juist ! De pijl vliegt door het smalle venstertje...

... en blijft trillend in de zoldering van Koen's cel steken.

De jongen, die wakker ligt, veert recht...

Wat was dat voor een geluid ? Het kwam van boven !

Hé ! Er werd een pijl in de zoldering geschoten ! Er hangt een touwtje aan !

Nieuwsgierig springt Koen op, en hijst zich moeizaam omhoog aan het kerkerraampje...

Dat kan niemand anders zijn dan ridder Jan !...

Aan het einde van de draad is een stevige koord bevestigd. Ha ! Ik snap het ! Ik knoop de koord aan die ijzeren ring vast en laat mij dan omlaag glijden !... Dat is knap bedacht van heer Jan !

Koen maakt het touw vast en wringt zijn mager lichaam door het raampje...

Onwetend van wat er in Koen's cel gebeurt, ronkt de ingedommelde cipier een eentonig zaagliedje. Maar almeteens wordt hij gewekt door een angstkreet...

HELP !!!...

(Wordt voortgezet.)

Op jacht in Afrika

« ... Toen de leeuw verscheen werden de negers asgrauw van schrik, lieten alles vallen, snelden naar de eerste de beste boom en kropen er in. Het was een trotse, prachtige leeuw met majestueuze kop en wapperende manen, zijn flanken trilden en zijn spieren lagen dik als koorden onder de huid... Vincent schoot. Hij genoot de reputatie een uitstekend scherpschutter te zijn en ik had hem inderdaad nog nooit zijn doel zien missen. Die dag echter... Een ogenblik later stortte het gewonde en woedend dier zich op mijn vriend, sloeg hem zo hard tegen de grond dat zijn wervelkolom brak, en de leeuw verscheurde hem met zijn klauwen. Toen liet de koning van de dieren de ongelukkige los en keerde zich naar de boom waarin de negers zich verscholen hadden. Ik stond op enkele meters afstand, goed zichtbaar en ongewapend, maar de leeuw vergat me blijkbaar. Mijn vriend stierf... Wat moest ik doen ?... »

Dat is het verhaal van de cineast ALBERT MAHUZIER, die te Brussel een voordracht hield over zijn avonturen in het zwarte Afrika. Albert Mahuzier was er op zoek gegaan naar beelden en dit was het meest tragische van heel zijn speurtocht.

Van schrik doet soms een mens soms dingen die hij anders niet zou doen... Mahuzier liep zonder nadenken naar Vincent, nam het geweer dat rood van het bloed was, liep naar een boom en schoot, van op een tak, de leeuw dood...

HET REGENT IN HET ZWARTE LAND

Het is de éérste keer (bij mijn weten ten minste) dat een ontdekkingsreiziger gekleurde beelden van een reis door Afrika *tijdens het regenseizoen* meebrengt. De film van Albert Mahuzier is adembenemend. Droge, huilende winden die bergen zand en stof doen opwaaien, dreigende luchten en geweldige stortregens die de aarde, uitgedroogd door negen maanden droogte, herschapen in moerassen. Soms bezwijken de hutten van de inlanders onder deze stortvloeden. Maar de natuur herleeft ! Overal komen wonderbare bloemen met een toverachtige kleurenweelde hun kop boven steken en de zonsondergangen zijn zo heerlijk, dat ze als illustratie voor de Apocalypsis konden dienen. Al de beelden werden opgenomen ver van de brousse en de savane die de reizigers gewoonlijk doorkruisen en waarvan we reeds foto's en filmen zagen.

Maanden lang heeft Albert Mahuzier, gewapend met een camera in deze wonderbare natuur, geleefd. Hij was vergezeld door twee blanke vrienden, waaronder die ongelukkige Vincent, en enkele zwarte dragers.

BIEFSTUKKEN VOOR IEDEREEN !

Niet alle jachttochten van deze kleine expeditie verliepen op dezelfde tragische wijze. Gelukkig maar ! Om een olifant te vinden, moest de cineast 120 kilometers te voet door de brousse ! En die ene olifant kreeg hij dan nog niet levend te zien ! Het reusachtig lichaam van de olifant lag dood op de grond, ongeveer twee honderd vijftig zwarten, mannen, vrouwen en kinderen, stonden er omheen om hun deel te krijgen van de buit. Een olifant betekent vlees voor heel het dorp gedurende vele dagen. Mahuzier laat ons deelnemen aan het uiteensnijden van een olifant. Jullie kunnen zich wel indenken dat het niet erg mooi is, maar interessant is het allessins ! Het duurt uren, vooraleer die inlandse beenhouwers er in slagen het hart te bereiken, dat zo maar eventjes van 25 tot 30 kilos weegt ! De stukken vlees worden eerst gerookt en dan in triomf naar het dorp gebracht, waar er naar hartelust gesmuld wordt.

Hebben jullie reeds olifantenbiefstuk gegeten ? Waarschijnlijk niet. Nu, indien jullie ooit de gelegenheid hebben, neem dan een stukje van de slurf; die smaakt zoals de banden van een zware vrachtwagen ! De tong is een reis naar Afrika waard, op voorwaarde dat ze tien tot twaalf uren gekookt heeft ! De eerste keer dat men voor Mahuzier een olifantentong bereidde, wou hij na zes uren eens proeven. Hij stak zijn vork in het vlees en... zijn vork brak af. Mahuzier drong niet verder aan...

TUSSEN DE NIJLPAARDEN

Die rivierreuzen mogen er goedig en dom uitzien, het is toch beter hen niet te na te komen. Op zekere dag voerde de stroming de broze kano van Mahuzier tussen een groep van die reuzen, waarvan de kleinste wel twee ton woog. Onze beeldenjager geeft toe dat hij kippenvel kreeg... Denk even dat er een nieuwsgierig nijlpaard zou bij geweest zijn of eentje dat humeurig was. Wat zouden ze met hem gedaan hebben ? De film trilt nogal erg op deze plaats, waarschijnlijk omdat ook de camera beefde in de handen van zijn ontroerde eigenaar.

Albert Mahuzier kende tijdens deze reis menig bang ogenblik en hij verbergt het niet. De laatste maal was het toen hij gereed stond om terug naar Europa te vertrekken. Men melde hem dat er in Fort-Archambeault een prachtige panter in een val gelokt was. Het was slechts een tiental kilometers en Mahuzier trok er op af. Plotseling, klonk er uit een greppel een vreselijk woedend gebrul. De zwarte dragers maakten zich uit de voeten; ze hadden blijbaar geen nadere inlichtingen nodig. En daar sprong de panter met aan zijn poot een ijzeren klem van vijftien kilogram in de richting van de cineast. Hij trof de panter met een kogel « 22 », doch het dier deed nog een fantastische sprong naar een boom om er dekking te zoeken. Nog een schot en de panter viel dood uit de boom. Ook toen heeft Albert Mahuzier het erg warm gehad !

●

Jullie zien dat de jacht op grote roofdieren — ook op onze dagen — niet verloopt zonder geweldige emoties en dat er veel moed nodig is om de camera te hanteren, wanneer de dood je ieder ogenblik langs alle kanten beloert.

Onnodig te zeggen dat het een boeiend beroep is ! Albert Mahuzier zou trouwens voor niets ter wereld willen ruilen en dat begrijpen we best !

ALBERT MAHUZIER

is geen reus, doch stevig gebouwd. Hij heeft zwart haar en zwarte snor, levendige ogen en een gelaat dat gebruind is door de zon, door weer en wind. Hij vertelt op boeiende, sympathieke wijze. Mahuzier draaide eerst korte filmen die bij de jeugd de liefde voor de sport, meer bepaald voor de kajak-sport, moesten opwekken.

— Het verlangen verre en vreemde landen te zien, moet ik geerfd hebben, zegt hij. Ik ben van Saint-Malo, stam uit een familie van zeelui. Ze hebben allemaal het trekken in 't bloed. Mijn grootmoeder ondermeer... Ze is vijf en zeventig jaar en heeft zich in het hoofd gestoken haar neven en kozijnen even te gaan goeie dag zeggen... Een woont in Shanghai, een tweede in Chicago, een derde op de Canarische eilanden en de vierde op het andere uiteinde van de wereld.

Sedert 1947 reist Mahuzier om de wereld en van alle hoeken en kanten brengt hij filmen en interessante herinneringen mede.

— Dus gaat u misschien weldra weer op reis ?

— Heel zeker, doch ditmaal neem ik mijn hele familie mee. Dat zijn negen kinderen, drie meisjes en zes jongens, de oudste is één en twintig jaar en de jongste achttien maanden. Gedurende één jaar leven we als de nomaden en zien heel Afrika. Er is aan deze reis nochtans één voorwaarde verbonden : mijn jongens en meisjes moeten goede resultaten behalen op school. Tijdens de reis zullen de jongens moeten verder studeren met behulp van de boeken die we meenemen. We hopen een uitgebreide documentatie mee te brengen over nog haast onbekende streken van Zuid-Afrika en over de levenswijze van zeldzame dieren, zoals de gorilla's, neushoorns, okapi's, enz. We zullen ons moeten aanpassen aan de verschillende klima's en leven van de jacht en de visvangst !

Wat een reusachtig plan, niet waar, vrienden !

We namen afscheid van Albert Mahuzier, en met een krachtige handdruk en hij belooft ons voor *Kuifje* de merkwaardigste en spannendste avonturen van zijn reis te schrijven ! Daar Mahuzier een man is die woord houdt, zullen jullie zich spoedig kunnen verdiepen in het reisverhaal van deze originele trekkersfamilie !

AAN DE KUIFJESVRIENDEN ! IK WENS HEN OOK MOOIE AFRIKA-REIZEN !

A. Mahuzier

DE PARELVISSERS

Jesselton, kapitein van de Hollandse oorlogsbodem Amaranth, kon zich meester maken van Manrico Villegas, gouverneur van Ceylon. Perez, vriend van Manrico, snijdt de Hollanders de pas af...

(Wordt voortgezet.)

Volgende week :
VILLEGAS TUSSEN LEVEN EN DOOD !...

De avonturen van DZIDZIRI

ONUITGEGEVEN ROMAN DOOR FRANCIS DIDELOT

GEILLUSTREERD DOOR ALBERT WEINBERG

De Normandie des Airs stortte neer in het hart van Afrika. Dzidziri, een jonge verstekeling, brengt het er levend af. Hij wil hulp halen, doch wordt gevangen genomen door de Zonen van de Leeuw...

YA BAABA, YA BAABA... Deze drie woorden dreunden onophoudelijk en met aandrang in zijn oren. Misschien werden ze minder uitgesproken dan hij wel dacht, doch deze drie woorden alléén drongen tot hem door.

— Ya baaba...

Dzidziri opende de ogen en toen stegen de kreten van alle kanten op. Een tamtam onderlijnde dit ontwaken met een wild geroffel. Dzidziri zette zich recht. Hij zag de brousse weer waarover de zon brandde en de zwarten in kring rond hem geschaard. En toch was alles anders. De Zonen van de Leeuw toonden hun geestdrift over zijn ontwaken en een van hen, dezelfde man die met hem gesproken had tijdens die waanzinnige nacht, was over hem gebogen. Hij hield in de palm van zijn hand een zonderlinge plaaster die hij op de wonden kleefde. En dadelijk voelde Dzidziri een behaaglijk gevoel zijn lichaam binnendringen.

— Wel, zei hij tot de wilden die hij voor zijn beulen aanzag, wat is er veranderd ? Zijn we thans vrienden ?

De man, die hem verzorgde, antwoordde in zijn zonderling taaltje, een bijeenraapsel van woorden uit allerlei talen :

— Ya baaba, o blanke vader met het rode haar, je bent nu onze broeder door het bloed. Ik, Nomogo-Kooso, tovenaar en medicijnman van Nyabasaam, hogepriester van de Zonen van Simba, de Leeuw, ik zeg je : je bent onze broeder...

— Ja, mompelde Dzidziri, dat vertelsel is heel schoon, maar ik snap er niks van ! Waarom wilden jullie me doden ?

— Je hebt de proeve aanvaard... je hebt willen opgejaagd worden zoals Simba zelf en je hebt geen vrees getoond. Je bent niet gevlucht en toen onze assegaaien je raakten ben je dapper gebleven. Je was moediger dan Simba...

Dzi begreep niet ieder woord van deze toespraak, doch de geest ervan snapte hij wel. De Zonen van de Leeuw aanzagen hem nu als een der hunnen. Een zwarte naderde met een houten beker en reikte die aan. Dzidziri was blij want hij stierf haast van dorst. Hij proefde van de drank en trok een vies gezicht...

— Baaa !

— Drink het gerust, zei Nomogo-Koose bemoedigend, het is leeuwenbloed.

Bloed van een leeuw ? De jongen blanke slikte met moeite en dacht : dat ze niet erg kieskeurig waren. Slikken, Dzidziri, je moet doen wat ze zeggen en indien je maag in opstand komt neem je dat in koop !

En Dzidziri dronk. De wilden huilden van vreugde. Men verdrong zich rond hem en de tamtam hamerde als gek.

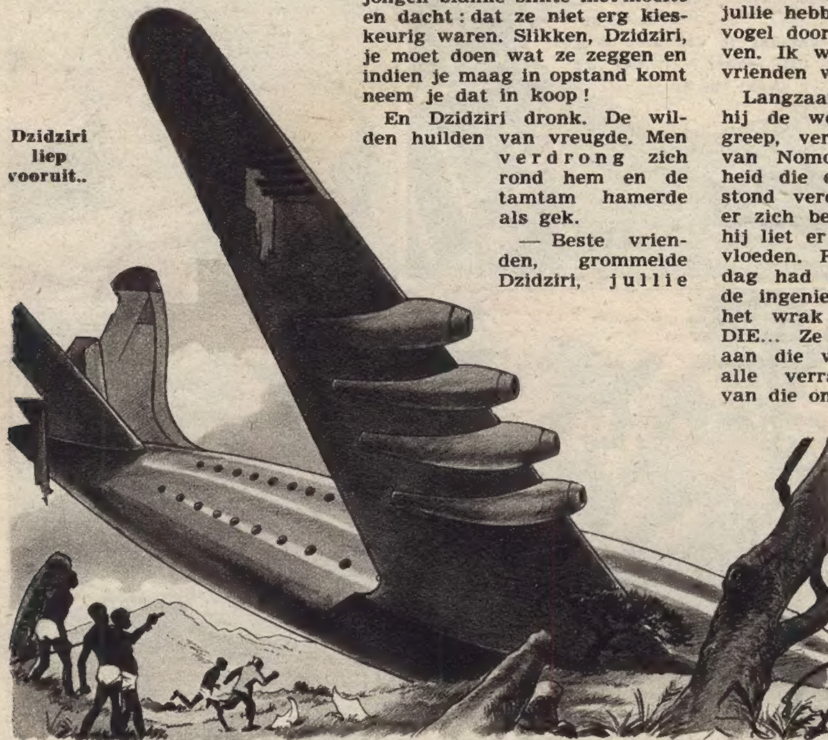
— Beste vrienden, grommelde Dzidziri, jullie denken altijd maar aan dansen en springen, maar dat laat me koud. Mijn vrienden moeten absoluut gered worden ! En luid riep hij :

— O Nomogo-Kooso, opperhoofd van de Zonen van de Leeuw...

Inwendig wenste hij zichzelf geluk met zoveel durf, en vervolgde :

— O grote Zoon van de Leeuw, ik ben blij dat ik kon bewijzen dat de Blanken met rode haren moedig zijn: In mijn land was ik trouwens voor mijn broeders reeds de Zoon van de Leeuw.

Nomogo-Kooso vertaalde deze woorden zo goed zo kwaad hij kon. De omstaanders schudden met het hoofd, klapten in de handen en huilden opnieuw :

Dzidziri liep vooruit..

— Uuuu ! Uuuu ! Kulumkulu, de god der fetisjen is groot want hij bracht een broeder bij ons.

— Maar, ik ben niet alleen gekomen ! schreeuwde Dzidziri opgezweept door het enthousiasme van zijn toehoorders.

Nomogo-Kooso, de reusachtige tovenaar, lachte met grootopen mond die rood glansde midden zijn gezicht dat somber als ebbenhout was. Hij riep :

— Laobé...

De jonge zwarte verscheen, schuchter en armtierig. Dzi schudde hem de hand en omarmde hem.

— Ik vreesde reeds dat de Zonen van de Leeuw je voor hun ontbijt hadden opgesmuld... Hoe maak je het ?

Het negertje lachte, de blijdschap van Dzidziri werkte ook zo aanstekelijk ! Deze laatste verloor echter zijn doel niet uit het oog en vervolgde zijn redevoering :

— O Zonen van de Leeuw, jullie hebben mij met de vuurvogel door de hemel zien klieven. Ik was niet alleen. Mijn vrienden waren bij me.

Langzaam, in de mate dat hij de woorden van Dzi begreep, veranderde het gezicht van Nomogo-Kooso. De goedheid die er eerst op te lezen stond verdween. Was Dzidziri er zich bewust van ? Ja, doch hij liet er zich niet door beinvloeden. Reeds meer dan een dag had hij Yves, Sophie en de ingenieur achtergelaten bij het wrak van de NORMANDIE... Ze waren overgeleverd aan die wilde dieren en aan alle verraderlijke overvallen van die onbekende brousse. Hij moest hen absoluut hulp brengen.

— Ben ik dan je broeder niet ?... Heb ik dan niet bewezen dat ik moedig ben ?

— Ya baaba, jij Leeuwtje met de vlammende haren, hebt getoond dat je moedig bent... maar de anderen ?

Aarzelend wendde de tovenaar zich tot zijn vrienden en ondervroeg hen in zijn taal vol rauwe klanken. De woorden Simba en Kulumkulu werden dikwijls herhaald en Dzidziri maakte zich ongerust. Zou hij de zaak winnen ? Nomogo-Kooso draaide zich bruus om en vroeg :

— Zijn ze zo moedig als jij ?

— Nog moediger.

— Met hoeveel zijn ze ?

Dzidziri aarzelde even, haalde dan de schouders op en antwoordde :

— Drie. Twee mannen en een vrouw. Deze laatste heeft een huid die zo blank is als de maan tijdens de koude nachten en hen haar is zo blond als de zon die 's middags de brousse brandt...

Zo mijn beste vrienden, de Zonen van de Leeuw, hiermee niet tevreden zijn ! Als dat niet de puurste Afrikaanse poëzie is, weet ik er niets meer van, dacht Dzidziri...

En inderdaad. Nomogo-Kooso luisterde aandachtig. Hij schudde het hoofd en het leed geen twijfel dat die beelden van de maan en de zon indruk hadden gemaakt.

Langzaam, met ogen waarin de grootste verbazing te lezen stond, vormden de Zwarten zich een beeld van de vrouwgodin, die met de vuurvogel uit de hemel was gevallen, de vrouw die hun nieuwe vriend, het Leeuwtje met de vlammende haren, had meegebracht. De ommekeer in hun gemoederen was even plotseling als totaal. Op staande voet wilden ze vertrekken.

Luid galmde hun kreet voor de algemene verzameling over het plein en ze grepen hun wapens.

De stoet was vlug gevormd en doorheen de brousse, door de zon in lichtelaaie gezet, stapte de lange karavaan. Aan het hoofd gingen Nomogo-Kooso, Dzidziri en Laobé. Dan volgden de overigen. De Zwarten stapten zonder aarzelen voort en Dzidziri marsjeerde met het mee. Al zijn pijn was verdwenen, de wonden die men hem had toegebracht bestonden niet meer... Hij vroeg zich niet af welke middelen de tovenaar hiervoor gebruikt had; hij liet zich als 't ware meeslepen door een maalstroom.

En rondom hen strekte zich de oneindige gele brousse uit; dronken van hitte en wildheid. Soms zag men een impala vlug wegspringen, licht als een rookpluim, of vluchtte een oryx met lange, puntige horens.

Het scheen Dzidziri dat hij reeds uren marsjeerde, maar toch stapte hij nog steeds voort met een mecanische pas als een slaapwandelaar. Plotseling meende hij het landschap te herkennen. Ja, die groep bomen... en daar het doornachtig struikgewas...

Laobé strekte de arm uit en Nomogo stiet de reeds bekende kreet uit die door al de Zonen van de Leeuw herhaald werd :

— Uuuu ! Uuuu !

Dzi liep vooruit en bereikte eerst het toestel waarboven de gieren wild vochten om de buit. Dzi riep. Niemand antwoordde. Sophie, Yves en de gewonde uitvinder warden verdwenen...

Volgende Donderdag :

DE KROKODILLEN

SOLDATEN VAN NAPOLEON

TEKST EN TEKENINGEN door JACQUES LAUDY

Hassan en Kaddoer vernemen dat er een complot gesmeed werd tegen het leven van de eerste consul, Napoleon. Tromboni, de tovenaar, weet hun ook te vertellen hoe de boeven het zullen aan boord leggen. Onze vrienden lopen naar Napoleon.

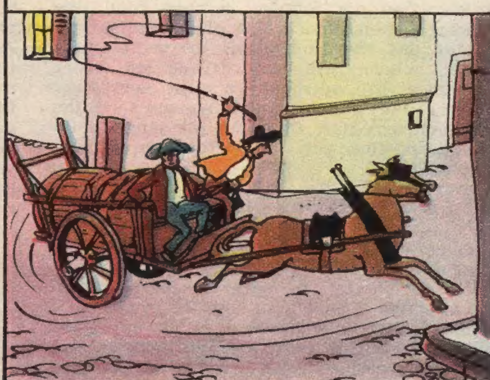

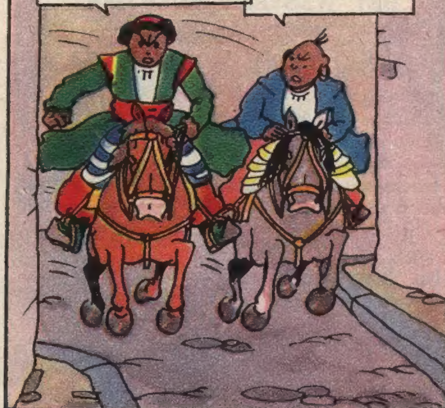

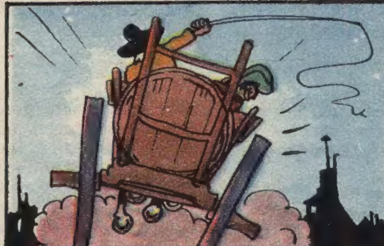

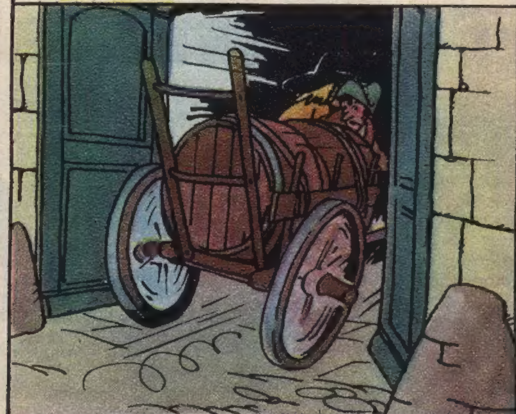

(Wordt voortgezet.)

Reeds een paar dagen zijn de verbeteringen van onze GROTE PRIJSVRAAG beeindigd. Op dit ogenblik worden de concurrenten geklasseerd en weldra kunnen we de namen van de winnaars publiceren. Heb dus nog een week of twee geduld en je weet of je al dan niet bij de gelukkigen bent. Twee weken geleden publiceerden we de juiste antwoorden zonder er commentaar aan toe te voegen, doch vandaag zullen we samen eens een onbescheiden blik werpen op de duizenden formulieren welke ons toekwamen. Ik ben er van overtuigd dat het je zal interesseren.

HET WAS EEN MOEILIJKE PRIJSVRAAG...

Onze Grote Prijsvraag was lang niet gemakkelijk, ik geef het toe, doch de moeilijke vragen die we hebben ingelast hadden slechts tot doel, te voorkomen dat er — zoals vorig jaar — zeven honderd deelnemers het maximum aantal punten zouden hebben behaald en alleen konden geschift worden door de bijkomende vraag.

Dit jaar behaalde geen enkele deelnemer het maximum aantal punten! Diegenen die in aanmerking komen voor de éérste prijzen hebben dus ook een fout gemaakt en... ze zijn zeldzaam, de deelnemers met slechts één foutje! Indien je op twee, op drie en zelfs op vier vragen niet correct hebt geantwoord, mag je blij zijn, want dit kan nog beschouwd worden als een puik resultaat.

De deelnemers welke de éérste prijzen wegkapen, hebben deze plaats ten volle verdiend, want ze hebben er hard moeten voor zoeken. De bijkomende vraag, waarop we niet graag beroep doen, zal dus slechts in heel zeldzame gevallen als scheidsrechter moeten optreden.

DE VIER VRAGEN

In de eerste vraag kon men over het algemeen de gezichten van Chaplin, Fresnay, Fernandel, Reiff, Churchill en Truman herkennen al hadden ze dan ook een valse baard, een hoge hoed of een pruik geleend. Moeilijker was het reeds voor Maurice Chevalier en velen hielden hem voor Cary Grant. Charles Laughton was ook niet zo gemakkelijk en sommige deelnemers meenden in hem niemand minder dan kardinaal van Roey te herkennen!

Generaal de Gaulle kreeg ook een heleboel dubbelgangers, ondermeer dhr. van Zeeland, onze minister van Buitenlandse Zaken. Nu, die jongens hebben toch niet goed gekeken, hoor! Het eigenaardigste is echter dat Pierino Gamba de grote onbekende scheen, alhoewel hij de pet droeg waarmee hij optreedt in zijn eerste en enige film « La Grande Aurore ». Bijna alle concurrenten zagen in dit jong en lachend profiel een kinderfoto van prins Boudewijn.

DE GEHEIME BOODSCHAP...

Over de tweede vraag valt weinig te zeggen. Iedereen, of toch ongeveer iedereen, vond de sleutel en wist de hieroglyphen in vloeiend Nederlands om te zetten. De hele moeilijkheid bestond er in de meest gebruikte letters te vinden en eens zo ver, volgde de rest vanzelf.

HA, DIE ZELDZAME AUTO'S!

De grote struikelblok, leek oppervlakkig beschouwd, de derde ofte de auto-vraag, maar onze lezers weten iets af over sport en auto's of, volgen onze autokronieken met buitengewone aandacht, want... deze vraag werd schitterend opgelost. De kleine lichten in de schokbreker, die aan de Alfa-Romeo toebehoren, bleken moeilijk te vinden. Verschillende merken werden hier opgesomd, alhoewel de Mercury de meeste aanhangers had.

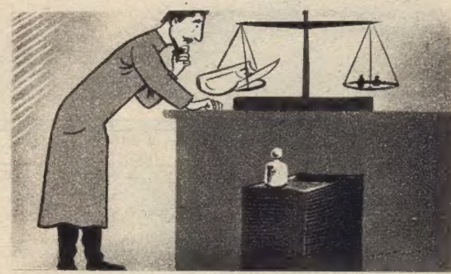
KEN JE LAND!

Eindelijk dan de laatste vraag. Wie heeft er lang moeten zoeken om te weten dat het de Leeuw van Waterlo was, het Belfort van Gent, de Mariakerk van Schaarbeek, het Museum van Tervuren en de Triomfboog van het Halfeeuwfeestpaleis van Brussel? Het Justitiepaleis van Turnhout werd door sommigen te Lier, door anderen in Mechelen geplaatst, en nog anderen vonden het te Antwerpen. Het kasteel van Gaasbeek en dat van Walzin werden neergeplant te Ciergnon en te Bouillon en het Stadhuis van Dendermonde kreeg zijn plaats op de Grote Markt van Oudenaarde! Zulke aardverschuivingen kunnen we natuurlijk niet toelaten. En dan, wat is er met het strand van Heist aan Zee gebeurd? Blankenberge kreeg het grootste aantal stemmen. In de reeks antwoorden ontbrak geen enkele badstad, zelfs geen verloren hoekje langs onze kust werd vergeten, doch Heist scheen erg moedwillig en wou uit geen enkele pen vloeien.

DE BIJKOMENDE VRAAG

Door deze vraag zouden dus al diegenen, die hetzelfde aantal punten hadden bekomen, geschift worden. Geen enkele deelnemer houdt van die vraag, die nochtans bij iedere grote prijsvraag gebruikelijk is, omdat het er bij deze vraag slechts op aan komt juist te raden. Dit was echter met onze bijkomende vraag niet het geval. Jullie hadden uit te rekenen hoeveel kg.

duizend exemplaren van KUIFJE wegen. Een groot aantal deelnemers gaven van 38 tot 42 kg. op. Het juiste gewicht was: 41,2579 kg.

Doch, zoals ik reeds zei, heeft deze vraag het klassement niet sterk beinvloed, omdat er haast geen deelnemers met hetzelfde aantal punten zijn.

CONCLUSIE

Onze Grote Prijsvraag vergde dit jaar een bijzondere inspanning en heel wat werk en toch had de wedstrijd, misschien juist omdat hij zo moeilijk was, een enorm sukses. We wensen de overwinnaars en ook al de anderen van harte proficiat, want zij hebben werkelijk flink hun best gedaan. Aan allen ook onze hartelijkste dank. Spoedig volgen de lijsten van de winnaars!

De avonturen van Kwik en Flupke

CARNAVAL

Welke vermomming zou ik kiezen voor carnaval ?

Ik zou natuurlijk als Vuil-Jeannette kunnen gaan, maar dat is toch niet erg smaakvol...

... Of als Pierrot... dat is mooi, maar niet origineel...

Als een Harlekijn... Al zo oud en afgezaagd...

Ik heb het ! Ik ga me als Roodhuid verkleden... Dat is ten minste eens iets anders !

Oo... een maharadja is ook puik !... Het is misschien nog schoner dan 'n Roodhuid...

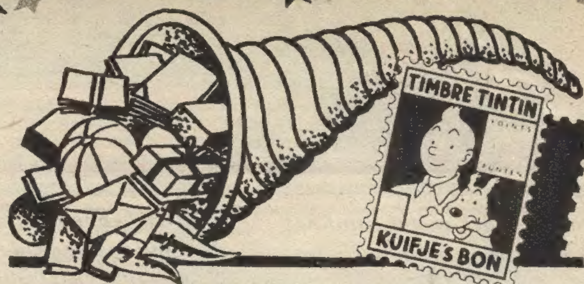
Indien ik een hoed en revolvers had, ging ik als cow-boy naar het feest...

En zo ik een gitaar had, kleedde ik me als een hidalgo...

Doch alles wel beschouwd, verkies ik het me te verkleden als burger in de toekomstige oorlog...

ZAND-LAAG 3 cm

SCHUIL-PLAATS

KUIFJE'S BONS

Ook in dit nummer staat een « Kuifje's bon ». Laat hem niet je neus voorbijgaan en knip hem uit voor je verzameling ! Je zult de « Kuifje's bons » ook aantreffen op al de producten van VICTORIA (caramellen, koekjes, chocolade), op de PALMAFINA-producten (de KUIFJE's zeep, de margarin INA), en weldra op het broodsmeersel CHOCOSWEET.

Weldra zul je ook op de confituren en conserven van MATERNE de KUIFJE's BON vinden.

	Aantal punten:
1. Vijf reeksen van 40 vignetten « REINAERT DE VOS », per serie (1)	50
2. Afdrukplaatjes KUIFJE met de reproducties in kleuren van de voornaamste figuren van Hergé, boekje « A », 15 figuren (2) ...	20
3. Afdrukplaatjes KUIFJE, idem boekje « B », 22 figuren	60
4. Twee reeksen van 5 kleurprentkaarten, getekend door Hergé. Per reeks (*)	70
5. Omslag speciaal schrijfpapier van KUIFJE, geïllustreerd door Hergé, verschillende onderwerpen	80
6. Mooie KUIFJE's wimpel voor fiets, autoped of auto, in drie kleuren	100
7. Een blok schrijfpapier KUIFJE, geïllustreerd door Hergé (*)	150
8. Portefeuille KUIFJE (in cuiroléine), met als versiering KUIFJE en BOBBIE	200
9. KUIFJE's puzzle in hout, getekend door Hergé (*)	350
10. Blokjesspel KUIFJE, creatie van Hergé	—
11. Speciaal abonnement op « KUIFJE » (10 nummers)	450
12. KUIFJE's puzzle (groot model), in hout, getekend door Hergé (*)	500

(1) De eerste reeks bevat de vignetten van 1 tot 40, de tweede reeks van 41 tot 80, enz. Duidelijk vermelden welke reeks je wenst.

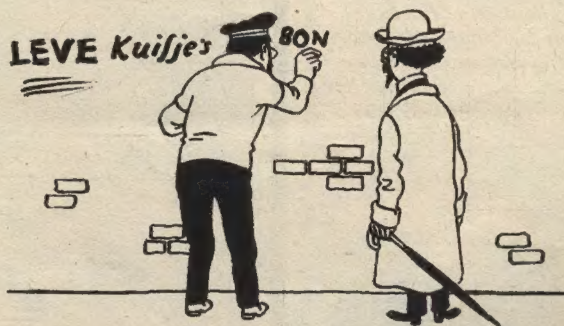
(2) Verkrijgbaar : « De Schat van Scharlaken Racham », « Kuifje in Amerika », « Het Zwarte Eiland », « De Krab met de Gulden Scharen ». Vermelden : boekje « A », boekje « B » en de titel.

(*) Nog niet verkrijgbaar.

Luxemburg-stad. — De lezer die ons 50 punten « Victoria » zond samen met een internationaal antwoord-coupon wordt verzocht zijn naam en adres op te geven.

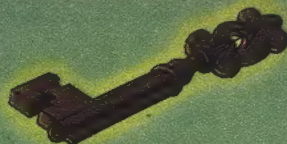
T. Cl., Antwerpen; P. de V., Brussel; S. R., Eigenbrakel. — Een omslag waarop slechts een postzegel van 20 cts. staat, mag nooit dichtgekleefd worden. Indien je de omslag sluit moet je een zegel van 1,75 frs. gebruiken.

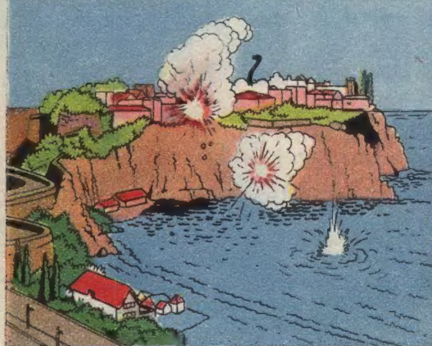
DE BRONZEN SLEUTEL

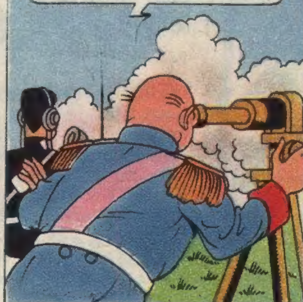
TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

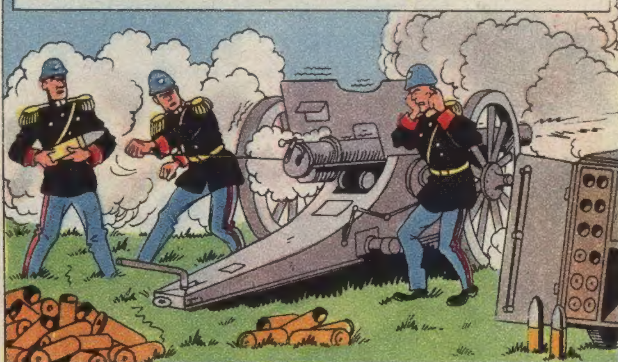

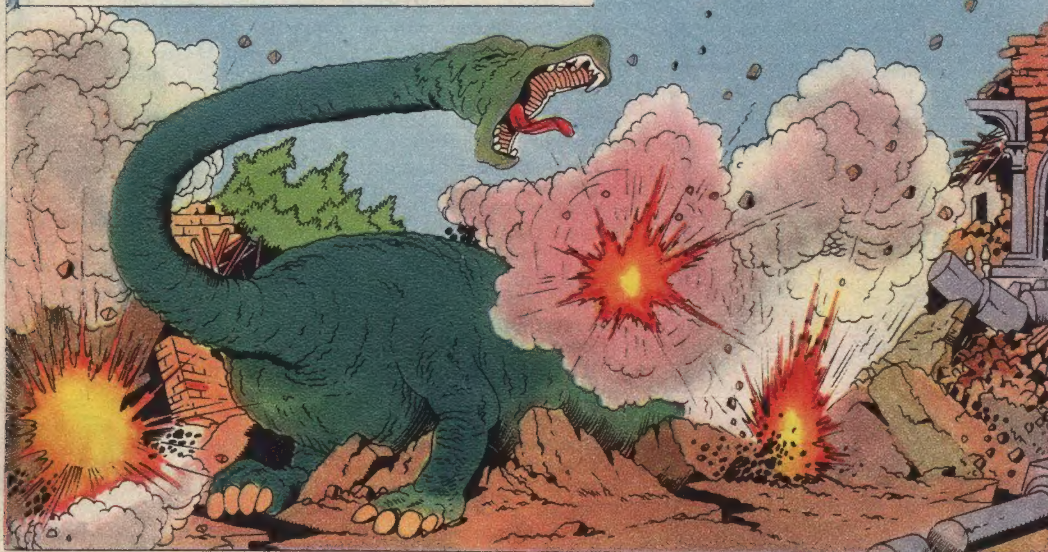

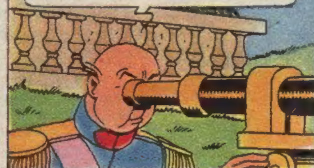
Een brachiosaurus, die sinds eeuwen in de grot van Monaco sluimerde, is plots wakker geschoten. Het monster is uit zijn hol te voorschijn gekomen en vernielt heel Mocano. Men tracht het ondier te bombarderen...

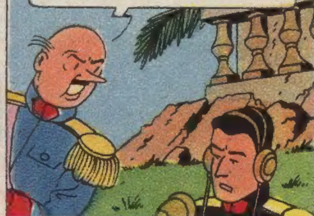

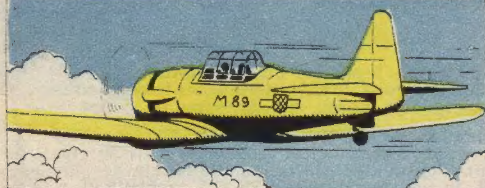

(Wordt voortgezet.)

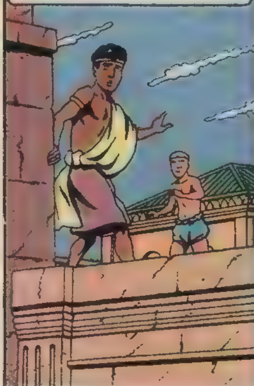
DE NIEUWE AVONTUREN VAN ALEX

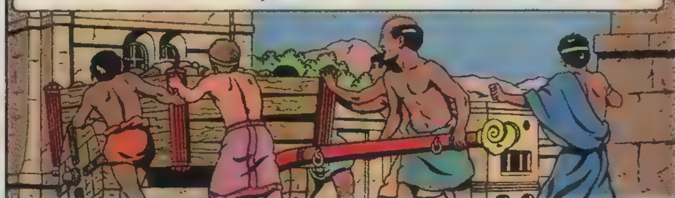
HET VERVLOEKTE EILAND

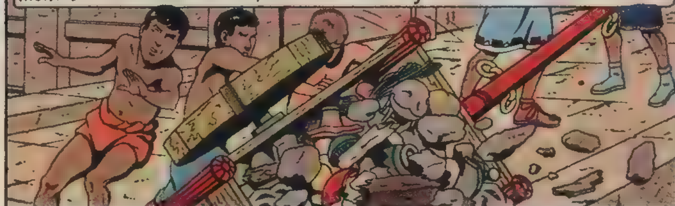
Cesar heeft Alex naar Carthago gezonden om een onderzoek in te stellen naar de geheimzinnige gebeurtenissen die er zich afspelen. De gouverneur doet zijn verhaal...

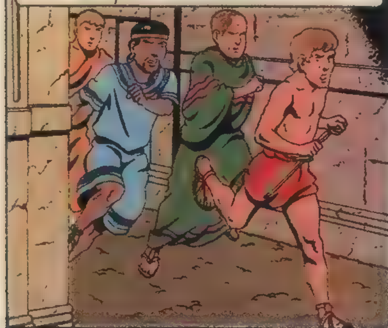
Teksten en tekeningen van J. Martin

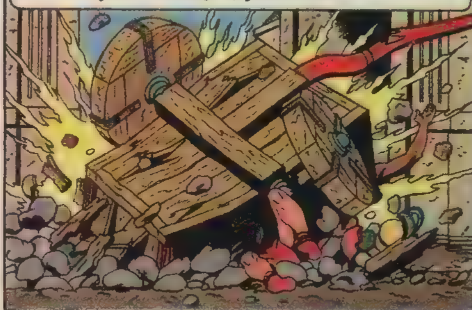

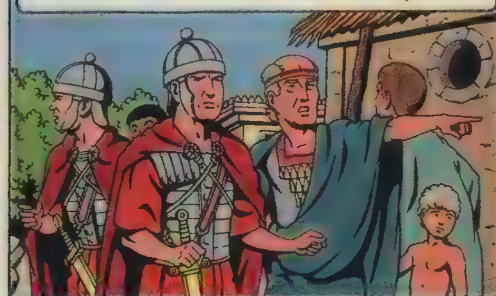

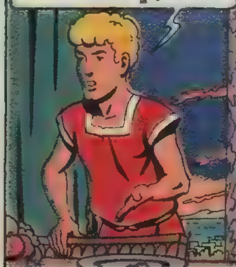

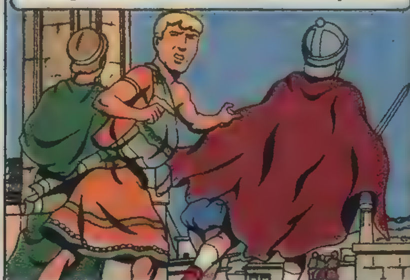

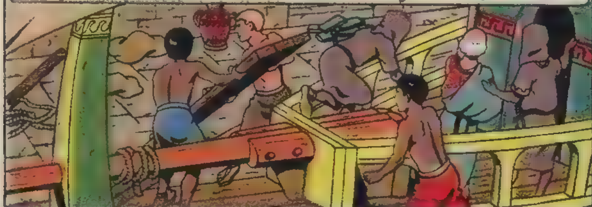

(Wordt voortgezet.)

In het spoor van Sherlock

Te Nice vierde Prins Carnaval hoogtij en een oude Indische vorstin liet geen enkel feest voorbijgaan. Haar loge in het Casino was nooit leeg; men zag haar op alle grote bals, en men merkte haar kleine, magere gestalte met het witte haar en de guitige, kinderlijke ogen waaraan niets scheen te ontsnappen, op de eretribunes, telkens er een stoet voorbij trok.

Deze Indische vorstin naderde zoetjes aan de tachtig. Ze was weduwe en verbleef sedert een drietal jaren in Europa. Het scheen wel dat onze Avondlanden haar goed bevielen, want ze amuseerde zich kostelijk en dacht er niet aan weer te keren. Haar neef, prins Ratmir, raadde haar dikwijls aan, het wat kalmer te nemen, doch tevergeefs.

— Morgen kon je wel eens thuis blijven, zei hij op zekere dag tegen de oude Indische, het programma is niet buitengewoon. Slechts een operaballet en je hebt er deze Winter al tien gezien, en dan de confetti-oorlog met plaaster. Dit laatste kan een dame van je rang en leeftijd niet bijwonen...

— Wat ? Ik zou dat moeten missen ? Voor geen geld ter wereld !

Majoor Henley, die belast was met de bescherming van hare hoogheid, merkte op dat de vorstin best haar beroemde diamanten zou thuis laten. Mijn inlichtingsdiensten deelden mede, dat een internationale dievenbende het gemunt heeft op de juwelen, die van een onschatbare waarde zijn. Het zal morgen trouwens de woeligste en meest populaire dag van heel het carnaval zijn! Voor één keer zouden de echte diamanten wel kunnen vervangen worden door een ander stel...

— Ik denk er niet aan! onderbrak de vorstin. Waartoe dient het, dat jij me tegen dieven en rovers beschermt, als ik er toch nóg rekening moet mee houden?

Op dit ogenblik trad de jonge markies Viscursi binnen. Hij was een vriend van de prins en diens partner in de poloclub. Hij hoorde waarover het ging, barstte in een lachen uit en riep :

— O mijn beste majoor, internationale dievenbenden bestaan nog alleen in de verbeelding van journalisten... en Engelse detectives!

— Wat wil je m'n beste Henley, antwoordde Ratmir wijsgerig, de vorstin wil haar zin hebben. We zullen er ons moeten bij neerleggen. Neem alle nodige voorzorgsmaatregelen!

★

Ietwat bitter gestemd liep de majoor de tuin in en ontmoette heer Jozef, bijgenaamd Piet Wijsneus. Hij was de zoon van de huisbewaarster en verdiepte zich hele dagen in de boeken van Conan Doyle. De nabijheid van de eminente majoor Henley wond hem geweldig op en telkens hij de detective zag, bestormde hij deze met allerlei vragen. Ze bleven gewoonlijk zonder antwoord, doch hierdoor liet Jozef zich niet afschrikken. Hij begon telkens opnieuw :

— Hebt u interessant werk deze dagen? vroeg Piet Wijsneus.

— Ik heb altijd werk en moet er mij wel voor interesseren, antwoordde de volgeling van Sherlock Holmes.

— Mijnheer, kunt u me niet gebruiken?

Ik smeek er u om. Ik wil alles doen!

— De politie kan voor haar werk geen kinderen gebruiken!

— Ik ben geen kind meer! Ik ben reeds vijftien jaar en half, protesteerde Jozef.

— Die Indische vorstin is er al acht en zeventig en nog gedraagt ze zich als een verwend kind.

De majoor liet de jongen staan en reed naar het oude stadsgedeelte van Nice, waar hij zijn gewone medewerkers ging opzoeken. Hij verdeelde de rollen. De ene moest de vorstin op weg naar het theater voorafgaan, de andere moest haar volgen op twee passen afstand. Een derde zou plaats nemen naast de chauffeur en een vierde zou de villa voor en na het vertrek van de prinsen bewaken. De vorstin zou de ôpera verlaten na het eerste ballet en dan naar de tribune op de Place Masséna rijden, om daar de oorlog met plaasterconfetti bij te wonen.

De politieagenten, die bij de tribune zouden post vatten, en deze, die de vorstin moesten begeleiden van de opera naar de tribune, werden aangeduid.

's Avonds bracht majoor Henley verslag uit bij prins Ratmir. Deze luisterde zoals gewoonlijk half weggedoken achter een rookgordijn, met een toegevend glimlachje om de lippen en het linkeroog bijna dichtgeknepen.

— Uitstekend, majoor, antwoordde de prins, u is een nauwgezet man en alles zal best verlopen, geloof me.

— Eender hoe het verloopt! De vorstin zou een beetje verstandiger moeten zijn!

— Zij heeft er een hekel aan tegengesproken te worden.

— De prins wil zijn edele tante vergezellen?

— Ik heb een plaats besproken in de carnavalwagen van de poloclub die me om acht uur zal afhalen. Markies Viscursi, die alles regelde, verwittigde me zo even.

★

En inderdaad, toen het 's anderdaags acht uur sloeg, hield een grote vrachtwagen gekamoefleerd met wit zeildoek en met een witte stucwimpel vooraan, voor de prinselijke villa stil.

In de schijn van de electrische lampen zag men een soort verhoog, waar alles gereed was gemaakt voor de strijd. De leden van de poloclub, vermomd als Pierrots, hun gezicht achter een masker verborgen, stonden allen naast een grote zak vol plaasteren schijfjes. Heel de huishouding kwam naar buiten gelopen om het vrolijk vertrek van prins Ratmir bij te wonen. Deze laatste werd door de markies, eveneens als Pierrot verkleed, hartelijk begroet en naar de ereplaats geleid. Ook Ratmir had een pierrotkostuum met grote, zwarte bollen aangetrokken.

Een tijdje later stapte de vorstin in haar Rolls Royce door heel haar staf bedienden eerbiedig tot aan de poort begeleid. Aan haar armen, handen, hals en in haar grijze haren fonkelden de edelstenen.

Op het laatste nippertje bemerkte majoor Henley dat er één van de mannen, die de wacht moest optrekken op het Massénaplein, ontbrak.

— Hij is ziek, Excellentie!

— O, mijnheer Henley, mag ik hem niet vervangen? vroeg Jozef die deze gelegenheid natuurlijk niet liet voorbijgaan.

— Het moet wel, bromde de detective. Doch morgen zal ik eens een hartig woordje spreken met agenten die ziek worden als ik hen nodig heb!

Eindelijk zat dan iedereen veilig en wel in de auto's die hun naar de verschillende

Holmes

posten voerden. Henley en de agenten, die de wacht bij de tribune hadden, bleven nog een poosje in de villa tot een telefoontje de veilige aankomst van de vorstin en haar diamanten in de opera meldde. Dan stapte Henley in zijn Lincoln en bracht zijn helpers langs vele kronkelstraatjes naar de eretribune en wees de plaats aan van iedere agent.

Ondanks het slechte weder verdrong zich een dichte menigte op de Avenue de la Victoire en in de Jardin Albert Ier, die baadden in een zee van licht. Er werd geroepen en gejuicht. De stoet trok voor de eerste maal voorbij en het gevecht begon.

In minder dan vijf minuten was heel de stad in een dichte plaasterwolk gehuld. Op de maskers kletterde de harde confetti als hagelbollen. Jozef, die geen masker had, beschermde zijn gezicht zo goed zo kwaad het ging. Hij zag de auto van de poloclub voorbijrijden. Tussen de leden die naar hartelust met elkaar stoeiden kon hij noch de prins, noch de markies ontwaren, maar dat kon niemand verwonderen in zulk een tumult.

★

De stoet trok verder en het werd even kalmer. Men melde de aankomst van de oude vorstin. Ze schreed tussen haar lijfwachten voort en haar edelstenen schitterden mooier dan ooit. Tweemaal reden de auto's nog voorbij, doch majoor Henley verloor de Indische niet uit het oog. Hij liet een zucht van verlichting toen trompetgeschal het laatste kwartuur van de strijd aankondigde.

De grote stoet brokkelde uiteen en kleinere groepen trokken de zijstraten in. In een ommezien was het grote plein verlaten en stil. Toen zag Henley de witte vrachtwagen van de poloclub langs de zeedijk terugkomen.

Prins Ratmir — men kon hem herkennen aan zijn bruin gezicht en de zwarte bollen — stond vooraan. Hij rookte achter zijn gazen masker en men kon vermoeden dat hij het deed met half gesloten ogen, zoals naar gewoonte. De plaasterwolken hadden hem hees gemaakt. Iedereen was trouwens hees...

— Lieve tante, zei hij tot de vorstin, je bent zeker verschrikkelijk moe. Kom, ik breng je met m'n Chrysler naar huis.

Hij sprong van de vrachtwagen en zette zich aan het wiel van een auto, die met het oog op zijn vertrek, daar gereed stond.

— Wil je niet instappen? drong de prins aan.

De vorstin aarzelde een ogenblik en steeg dan in. Ze voelde zich inderdaad erg moe... Ondertussen knoopte Ratmir de koorden van zijn masker los. Majoor Henley groette de vorstin en werd plotseling achteruit getrokken... Hij draaide zich woedend om en bemerkte Piet Wijsneus. Jozef schudde de detective heftig en riep :

— Vlug! Je wagen!... Volg hem!

— Je bent stapelgek, jongen!

— Volg hem, herhaalde Jozef, je hebt toch wel gezien dat het de prins niet was!

Bij deze woorden sprongen de leden van de poloclub van de vrachtwagen en liepen de tuin in waar ze door de duisternis werden opgenomen... De Chrysler was reeds verdwenen. Als in een droom sprong Henley in zijn Lincoln en stoof in razende vaart de auto na.

— Eindelijk heeft hij dan toch begrepen! zuchtte Jozef en haalde de schouders op. Wel, heren speurders en detectives, waarop wachten jullie om die vrachtwagen even te doorsnuffelen? Het was heel zeker geen poloclub die van deze wagen gebruik maakte! Het zou me niet verwonderen moest...

En inderdaad, men vond er prins Ratmir, de echte Ratmir, aan handen en voeten gebonden en op een tafeltje stond een pot bruine gelaatscrème...

De majoor had slechts één kans op drie dat hij de Chrysler zou inhalen, want voor deze laatste lagen er drie wegen open. De valse prins had de gemakkelijkste weg gekozen, die langs de Promenade des Anglais en het duurde niet lang of majoor Henley smaakte het genoegen de valse Ratmir aan te houden. Het was niemand minder dan markies Viscursi of beter Boris Suvitch, een beruchte hotelrat! De Indische vorstin zat in een hoek en sliep...

★

De bandiet bekende dat hij het plan koesterde de vorstin van haar juwelen te beroven en haar dan langs de weg te leggen. Om deze slag te kunnen slagen, had hij eerst het vertrouwen van de prins gewonnen en hem voor die avond uit de weg moeten ruimen. Tijdens het confettigevecht werd de prins door de pseudoleden van de poloclub neergeslagen en de rest was dan nog kinderspel geweest. Alles was vlot verlopen en zelfs de zo wantrouwige majoor had niet het flauwste vermoeden van wat er zich afspeelde. Spijtig dat Piet Wijsneus er ook nog was...

— Flink gewerkt, jongen! zei de majoor. Ik zal iets doen voor je, doch zeg me eens hoe je op het Massénaplein hebt gemerkt dat er een valse prins voor ons stond? We moeten toegeven dat die Viscursi zijn rol handig speelde en zelfs de houding en de zenuwtrekken van de prins prachtig nabootste...

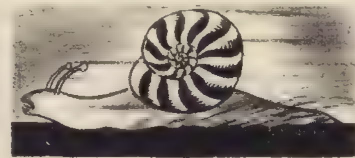
— Neen, dat deed hij niet, antwoordde Jozef, de Sherlock Holmes van vijftien jaar, hij beging een fout, die Viscursi. U weet dat de prins de gewoonte heeft één oog te sluiten als hij rookt... altijd hetzelfde oog : het linkeroog! Deze Pierrot, met bruine handen en zwarte bollen, die we uit de vrachtwagen zagen springen, sloot zijn rechteroog!

KUIFJE'S Actualiteiten

ENKELE weken geleden heeft men voor de eerste maal een operatie per televisie uitgezonden van uit een hospitaal van New-York. De uitzending was bestemd voor de studenten van de medische faculteit van een universiteit die op 10 kilometers van het hospitaal lag. De toekomstige geneesheren hebben de operatie duidelijk kunnen volgen van achter hun schrijftafel. De vooruitgang van de wetenschap schijnt geen ijdel woord te zijn.

●

DE universiteit van de staat Maryland, U.S.A., heeft zich lange tijd met het probleem van de gemiddelde snelheid van de huisjesslak bezig gehouden. Weet je welk het resultaat van deze wetenschappelijke onderzoekingen was? Deze slak legt gemiddeld 0,0003633005 kilometer per uur af.

WANNEER mijn vrienden naar mijn begrafenis komen, dan moeten ze slechts gedurende een paar sekonden hun hoed afnemen en dan alleen maar voor mijn open graf... Zo luidde de laatste wens van mijnheer Albert Lepage, die onlangs te Nancy overleed, kaal was en met een eeuwige verkoudheid rondgelopen had.

●

IN de Verenigde Staten is het eerste schip van stapel gelopen dat helemaal in aluminium gebouwd werd. Het is 40 % lichter dan de gewone schepen en kan 20 % meer vrachtgoed vervoeren dan de normale stalen schepen van zijn omvang.

MIJNHEER ALLAN MAC GREGOR, een onderwijzer uit de Zuid-Afrikaanse Unie heeft zijn leerlingen zeer aangename lesuurtjes over dierkunde gegeven met... levende slangen. Hij had de ouders van de kinderen eerst verwittigd dat de giftige angels van de slangen weggenomen waren.

●

ONLANGS werd er een olifantenjong van Calcutta naar Tokio verzonden. Het is een geschenk van mijnheer Nehru, de eerste minister van India, aan de Japanse kinderen.

Enkele maanden geleden hadden de Japanse kinderen ontelbare brieven geschreven op vederlicht rijstpapier met prachtige tekeningen versierd, om aan Nehru een mooi Indisch olifantje te vragen.

Het verzoek van de kinderen heeft de eerste minister ontroerd. Zouden wij ook niet eens schrijven, vrienden? Ik ben er van overtuigd dat jullie ook graag een olifantje zouden hebben?

De Zoon van de Postmeester

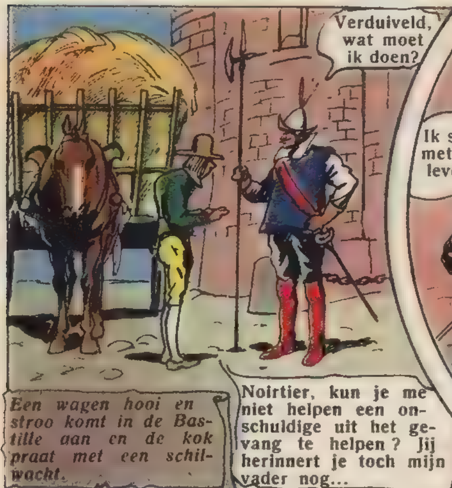
Door André Galland

Pierre de Cadilhac is een volgeling van Maria de Medicis. Hij werd ontvoerd door de aanhangers van Richelieu. De twee vrienden van Jan worden gevangen genomen...

DE RODE RAPIER

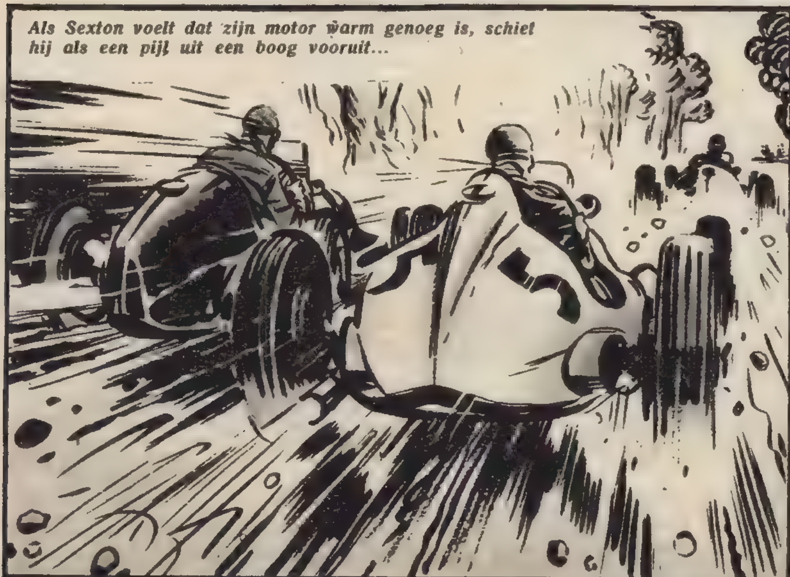

Sexton Blake is detective en bovendien een gekend autorenner. Hij neemt deel aan de wedstrijd voor de Porter Beker in een van de wagens van zijn vriend John Best, een autoconstructeur...

Zoals John Best het voorspeld had, gingen de Maserati's dadelijk ten aanval over. Om zich op de vierde positie te kunnen handhaven, moet Sexton de snelheid opvoeren.

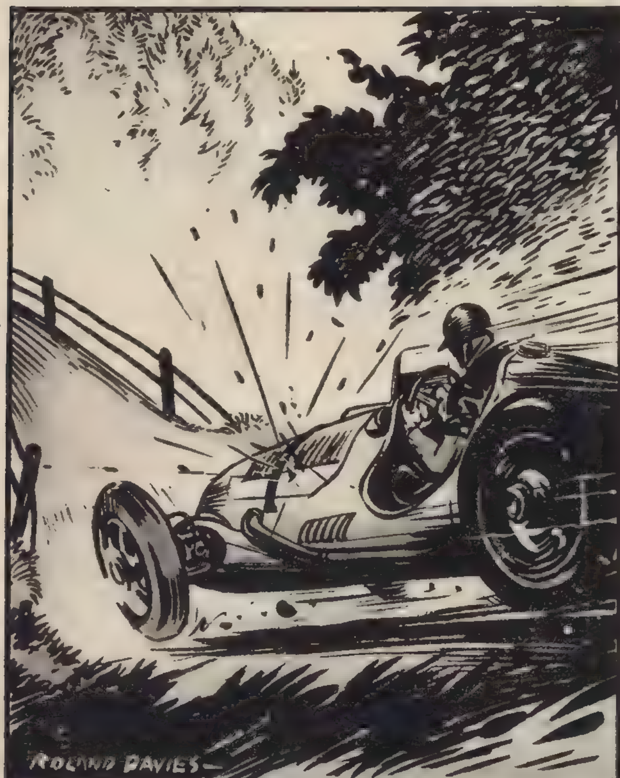
De Britse E.R.A. is voor mij, en aan 't hoofd rijden de twee Italiaanse wagens. Ik vraag me af hoelang ze deze meteorensnelheid kunnen volhouden ?

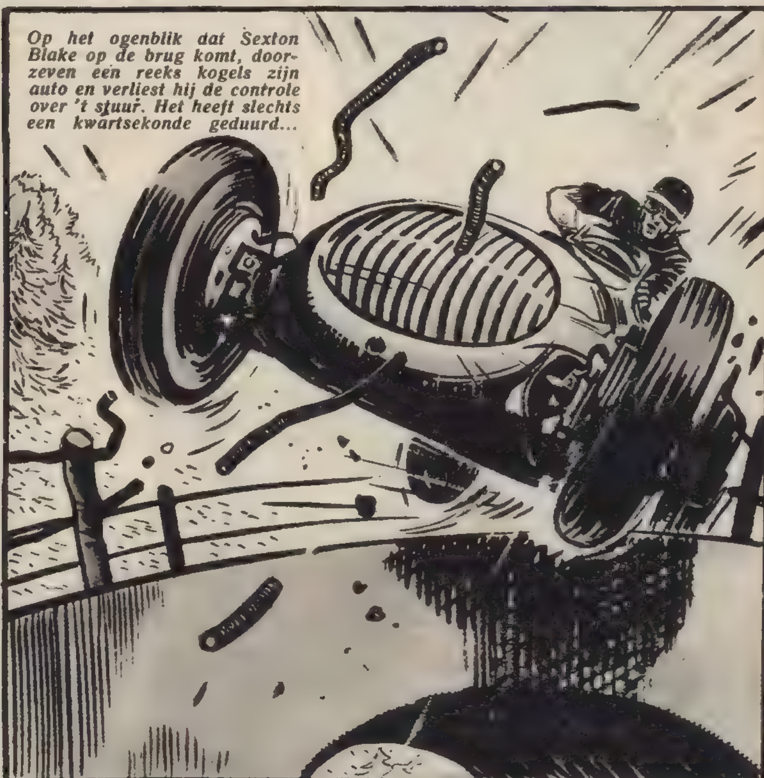

Volgende week : AAN DE DOOD ONTSNAPT !... (Wordt voortgezet.)

De zonen van Rox

HUG en Grug leefden met hun ouders tegen een berghelling die, vele eeuwen later, de naam Estérel kreeg.

In de tijd toen Hug en Grug leefden, dat is heel lang geleden, was het een enorme granietblok, waartegen aan de ene zijde een groot eikenwoud leunde, en aan de andere zijde de verre, blauwe zee deinde.

Geen mens had ooit zijn voet in die woeste streek gezet, want men wist dat het Oostelijk gedeelte aan de beren toebehoorde. In het Westen, hadden Rox en Daïnh, dat waren de vader en de moeder van de twee jongens, een grote bewoonbare grot gevonden. Ongelukkig was deze grot aan drie kanten open. Dat ware prachtig geweest voor een talrijke groep, doch voor vier mensen volstond één opening ruimschoots. Het hoofd van het gezin besloot daarom twee openingen dicht te maken.

— Dat is een werkje voor de jongens, zei hij. Hij nam zijn wapens en ging het woud in om een stuk wild te verschalken. Daïnh bleef in de grot om het vuur te onderhouden.

Zonder een woord te spreken, namen de jongens hun werpspies en gingen op de rand van de rots zitten. Ze keken naar de zon die als een rode gloed in de zee dook en ze hoopten dat ze hierdoor inspiratie zouden krijgen...

Hug draaide aan een punt van de dierenhuid, die hij om het lijf had. Grug sloot de ogen zoals naar gewoonte.

— Je moet niet slapen, m'n luie broeder! We moeten ons haasten het bevel van vader Rox uit te voeren, anders zal het er op zitten!

— Je hebt gelijk, m'n vernuftige broeder, ik sliep helemaal niet. Ik breek me het hoofd over dit probleem. Om die grote openingen dicht te stoppen, hebben we heel veel stenen nodig. En onze armen zijn zwak en de helling steil.

— Goed maar dat de helling steil is, dan glijden de stenen er beter af!

Hug, die heel vlug van geest was, begreep dat ze de stenen boven op de rots moesten zoeken en ze naar beneden duwen.

Half slapend trok Grug, want hij maakte zich niet graag moe, met zijn broer terug naar boven. Na een tijdje zoeken, vonden ze een hele stapel grote stenen.

Niet ver vandaan stonden de beren, op hun achterste poten en met geopende muil, toe te kijken. Indien de jongens een paar stappen verder zouden komen, hadden de beren hen met huid en haar verslonden. De twee broeders wisten dit wel en ze hielden zich aan deze kant van de grenslijn. De beren gromden dan alleen maar wat.

Met veel moeite slaagden Hug en Grug er in een stuk van een gevallen boom onder een zware rotsblok te steken, zoals hun vader hen dit geleerd had. Ze trokken dan aan de takken van de boom, en de steen rolde vooruit. Daarna duwden ze aan de wortel van de boom, en weer kregen ze de steen een eind verder.

Alles ging opperbest, tot in de helft van de weg! Daar moesten ze over een kleine ravijn en ondanks de inspanningen van Hug en Grug, kantelde de steen om en ze konden hem geen voet meer verder krijgen.

— We moeten hem anders laden, zei Hug.

— Het gaat onze krachten te boven, antwoordde Grug.

— Wat zullen we aan vader zeggen?

— We moeten een ander middel zoeken. Toe, laat jij je wakkere geest even werken, terwijl ik een uiltje vang. 'k Ben doodmoe. In plaats van die ene zware blok hadden we er misschien vele kleine moeten rapen en op onze rug naar beneden dragen!

— Hoeveel keren zouden we dan niet moeten heen- en weergaan? Het zou de hele dag duren en ook morgen nog, misschien zelfs de volgende dag nog! Met vijf of zes blokken van dit soort zouden we klaar zijn.

— Liefst van al zou ik niet te zwaar dragen en niet dikwijls ook! zuchtte Grug.

Hug antwoordde niet, hij hield zijn blikken gericht op een voorwerp dat beneden in de ravijn lag.

De avond te voren had vader Rox een es omgehakt met zijn silexbijl. Daar de stam te lang was voor hetgeen hij wou maken, had hij die in twee gekliefd. Hug en Grug zagen het stuk boom, zo dik als een kinderhoofd, ligen.

— Die zou veel beter zijn dan het stuk vermolmd hout dat we nu gebruiken!

— Ik geloof er niets van!

— Laten we het toch maar eens beproeven. Ik denk dat je ongelijk hebt!

Ze plaatsten de boomstam vóór en goed in het midden van de rots, en slaagden er in de zware blok op de es te leggen. De aldus op elkaar geplaatste voorwerpen bereikten een onverwachte hoogte. Hug wilde de oorzaak hiervan kennen. Hij keek scherp toe en zag dat er tussen de hefboom en het te dragen voorwerp een ruimte van ongeveer een vuist was.

— Hoe was dat mogelijk? Hug wist reeds dat alle dingen (behalve dode bladeren en vogels) op mekaar wegen. Daar ontdekte hij plotseling dat de steen scherpe haken had die, door een gril van de natuur, het hout ongeveer omspanden. In het midden van de boom was een kleine groeve.

Ongeduldig geworden, gaf Grug de steen een stoot.

— Pas op! riep Hug en sprong achteruit.

Door de schok hadden de twee haken zich in de groeve geplant en dadelijk ging alles aan het rollen.

Ja, alles ging vooruit, zowel de steun als het gesteunde voorwerp, de steen en het hout!

Grug moest er maar even aankomen, en de last rolde de helling af en de boomstam sprong niet terug zoals hun takken van daareven.

Verrast en blij leidden Hug en Grug hun rollende rotsblok tot aan de opening van de grot. Ze lieten de rotsblok los en de twee haken, die zich in de groeve hadden geboord, braken af.

●

Grug lachte hartelijk, want hij dacht dat het werk voortaan gemakkelijk zou zijn. Ze wisten nu immers hoe ze grote rotsblokken naar beneden moesten brengen, zo kalm alsof het een kudde tamme buffels was.

De beren stonden nog altijd op wacht bij hun grens.

Hug, de vernuftige, en Grug, de luie, zochten toen lang naar eenzelfde grote blok, doch tevergeefs. Geen enkele steen had twee spitse haken die in de boomgroeve zouden passen.

— Niets aan te doen, morde Grug. Dit belette niet dat hij zich uitstrekte en sliep.

Hug zette zich neer om na te denken. Opnieuw ontmoetten zijn ogen een nuttig voorwerp. Het was de schors van dezelfde es waaraan twee ineengestrengelde takken bengelden.

— Als ik die takken breek, krijgen die vormeloze dingen het uitzicht van een der kanten van de grote steenblok, die we zoëven hadden.

Om zich te amuzeren, hakte hij een paar keer in de takken, en knutselde zolang aan de schors dat men haar vast op het stuk boom kon zetten. De uiteinden van de takken gingen nu uit elkaar, en naderden weer terwijl ze in de boomgroeve pasten. Tussen de platte en de bolle kant van de stam was een ruimte van een vuist...

Terwijl Hug, de vernuftige, zijn machine bekeek en zich afvroeg wat hij er zou mee aanvangen, werd Grug, de luie, wakker.

●

Wat uitgevonden was uit instinctieve nieuwsgierigheid en uit noodzaak werd voltooid door de drang de kleinst mogelijke inspanning te leveren.

— Waar wacht je op om de steen op het ding dat je gemaakt hebt te zetten? vroeg Grug geeuwend.

Het volgend ogenblik stapten ze ernstig en zwijgend de helling af. Voor zich uit duwden ze dat « ding », want een naam had het nog niet, maar eeuwen en eeuwen lang zou het opgang maken.

Het « ding » dat zijn intrede in de wereld deed op die rotsachtige helling, onder de ogen van grote, woeste beren, maakte een groot stuk van onze geschiedenis... het was : het wiel!

De raadselachtige Signor Barelli

Inspecteur Moreau en Barelli bevinden zich met de bandieten in de kelder van een onbewoond huis. De politie snelt onze vrienden te hulp...

Tekst en tekeningen van Bob DE MOOR

De gemaskerde!

Pas op, Polydoor, er komt er nog ene!

Dat is nummer drie van de bende!

...En die, inspecteur?

Dat is onze vriend Barelli die zich nog eens verkleed heeft voor de gelegenheid!

Toen ik uit de garage vluchtte bedacht ik dat ik je niet in de steek kon laten. Ik had deze windel en de snor nog in mijn zak, vermomde mij vlug en keerde terug als de "nieuwe".. Deze vermomming bracht de dieven op een dwaalspoor en zou ons zeker nuttig geweest zijn, hadden uw mannetjes ons niet bevrijd

Kom, laat ons nu gaan kijken wie die gemaskerde vent is.

!!??... De brigadier!!

Wa-wa-wat is er gebeurd?

Die gloeiende schurk! Hij heeft tijdens het gevecht in de kelder kans gezien zijn masker en vest te verwisselen met de kepi en het uniformvest van de brigadier!

Dan moet hij langs voor ontsnapt zijn!

...Hebben jullie geen agent gezien die uit het huis kwam gelopen?

Ha, ja! Hij riep dat hij versterking moest gaan halen, sprong in een onzer wagens en was verdwenen vóór wij om meer uitleg konden vragen.

Moreau laat onmiddelijk alle politieposten verwittigen...

...De kerel zal niet ver lopen, mijn beste Barelli. Het is een kwestie van enkele uren... Maar kom, we zullen het goede nieuws van de gevangeneming van de bende aan je vriend Randor gaan melden.

Enige tijd later in de ziekenkamer van Randor...

...De zaak van de sabotage van de X.Y.Z.-I is dus zogoed als opgelost. De schurken zullen aan hun verdiende straf niet ontkomen. En dit hebben wij aan u te danken, Barelli!

Kom, kom, ik heb geluk gehad, meer niet. En daarbij, nu heb ik eens het...hm...genoegen gesmaakt een rol te spelen die niet ingestudeerd was!

Einde

Wat denken vader en moeder van KUIFJE ?

De jongste vraag in de reeks van onze openbare onderzoeken was gericht tot de ouders. Ontelbare vaders en moeders hebben de pen ter hand genomen om ons hun waardering te betuigen. Er werden ons verschillende interessante suggesties gemaakt, waarmee we gaarne zullen rekening houden. Het is voor ons zeer aangenaam te weten, dat de ouders ons blad met bijna evenveel belangstelling en vreugde volgen als onze jonge lezers zelf! Wij rekenen op hun steun, en zij mogen er van overtuigd zijn dat ze op ons verder zullen mogen blijven rekenen om aan heel hun gezin een gezonde leerzame en vrolijke ontspanning te bezorgen.

★

VOOR ELCK WAT WILS

Het beste bewijs dat « Kuifje » gaarne gelezen wordt, is wel dat ons Jefke het leest sedert een paar jaar en naar geen ander vraagt. Ons dochtertje leest het ook, en de kleinste van bijna vier jaar rust niet, eer ik elke Woensdag de geschiedenis van een of andere held verteld heb. En of hij ze kent!

Wat mij als moeder in Kuifje vooral aantrekt, is het verzorgd aspekt van uw blad. De tekeningen zijn puik en duidelijk en ook de taal is zuiver. In uw blad vinden de kinderen van elke leeftijd iets dat hen boeit! Wat ik ook zeer goed vind, is dat de kinderen behandeld worden als vrienden en ernstig opgenomen. Dat geeft hen een zeker gevoel van eigenwaarde en is een hulp in de opvoeding. (Mevr. J. V. J., Sint Pieters Woluwe.)

WEG MET DEN BROL!

Mijn zoon Charles heeft zo gezaagd om U te schrijven, dat ik niet kan weigeren om U mijn mening te laten kennen. Wel, « Kuifje » valt in mijn smaak! Volgens mij moet er niets aan veranderen. Als het blijft zoals het nu is, ben ik tevreden. Maar volgens mij zouden de schippers wat beter over de lektuur van hun kinderen moeten waken, want die lezen veel te veel brol. Daarom heb ik aan mijne kadé gezegd dat hij wat meer propaganda moet maken voor « Kuifje » onder de schipperskinderen. (M. Pol G. Schip Louise, Antwerpen.)

KRITIEKEN EN WENSEN ?

U vraagt me kritieken en wensen uit te brengen, doch dat is niet zo gemakkelijk, omdat het moeilijk gaat iets waarvan men zozeer is gaan houden, te critiseren, omdat het zo goed en degelijk is. En anderzijds er niet veel te wensen valt, wanneer « Kuifje » bij anticipatie zoveel mogelijk betrachtingen tracht te vervullen. Ga nu maar niet denken dat ik in die zin schrijf « om U plezier te doen »... (C. W. Dendermonde.)

COMMENTAAR OVERBODIG

U vraagt de ouders naar hun mening? Wel, dat is gauw gedaan. Ik heb zeven kinderen. De oudste is achttien en de jongste vier jaar. Wanneer « Kuifje » komt moet ik de orde bewaren, want ze zouden er voor vechten. Elk haalt er natuurlijk het zijne uit. Er is er één, Walter, die verslindt letterlijk elk « Kuifje ». Daar dit hem blijkbaar nog niet voldoet, is hij op zijn beurt ontwerper van een « Kuifje » geworden. Ik stuur het U hierbij. Ik denk dat alle verdere commentaar overbodig is. (Mevr. Adr., Berchem-Antwerpen.)

EEN VERJONGINGSKUUR

Uw beroep op de ouders met genoegen beantwoordend, ga ik u eerst verklappen dat vooraleer toelating te geven aan mijn zoon om « Kuifje » regelmatig te lezen, ik uw blad goed in het oog gehouden heb, en dat U mijn sympathie spoedig gewonnen heeft. Ik zal eenvoudig bekennen, dat de ganse familie iedere week verjongt door de aangename lektuur van « Kuifje ». (F. W., Jette.)

EEN FAMILIEBLAD

Als « Kuifje » 's Woendags komt, spoed ik me rap naar beneden, want we krijgen het al om zes uur. Eerst eens gauw gekeken wat er met de sleutel van Lambik gebeurd is, en het dan gauw verstopt, want als de kinderen het vinden, dan geraken ze aan 't vechten, of ze komen te laat op school. Ik steek het weg tot 's middags. Dan haal ik het te voorschijn omdat de twee jongsten dan wat tijd hebben om het te lezen. 's Avonds lezen de ouderen het. Maar 't schoonste van 't spel, 's anderendaags komen de getrouwden « goeden dag zeggen »... en « Kuifje » lezen. Vader en ik kunnen het maar eerst 's Zondags ter hand nemen. Gelukkig dat wij er niet voor vechten! (Moeder R. Hasselt.)

DE IDEALE ONTSPANNING VOOR VADER EN ZOON

Om mijn zoon de nodige lektuur te verschaffen, zag ik zowat alle jeugdbladen in. Mijn keuze viel op « Kuifje ». De figuren en de lektuur vind ik goed. Kortom, sommige verhalen interesseren mij misschien meer dan mijn jongen zelf! Wij wachten dan ook ongeduldig iedere Woensdag op de komst van de dagbladverkoper. Dat zal U misschien enigszins verrassen, doch de lektuur van « Kuifje » brengt ons in een andere wereld en men vergeet er zijn dagelijkse slommer bij. (R. M., Merselt.)

KUIFJE IS ONZE ALLERBESTE HUISVRIEND

die iedere week met onverholen blijdschap en evenveel ongeduld verbeid wordt. Hoe kan het ook anders? De algemene presentatie en verzorging, de boeiende verhalen, de talentvolle pittige tekeningen met aangepaste teksten en niet in het minst de tot het rein Vlaams gemoed sprekende en streng opvoedkundige gedragslijn kunnen bezwaarlijk verbeterd worden. (Mevr. J. V. O., Wolvertem.)

IK HOOP DAT CHRIS NOOIT TE « GROOT » ZAL WORDEN VOOR KUIFJE

en op latere leeftijd nog met veel genoegen zal terugdenken aan de avonturen die hij samen met « Kuifje » beleefd heeft. Met de vriendelijke groeten, in het bijzonder aan « Kuifje ». Van een Moeder. (Amsterdam.)

★

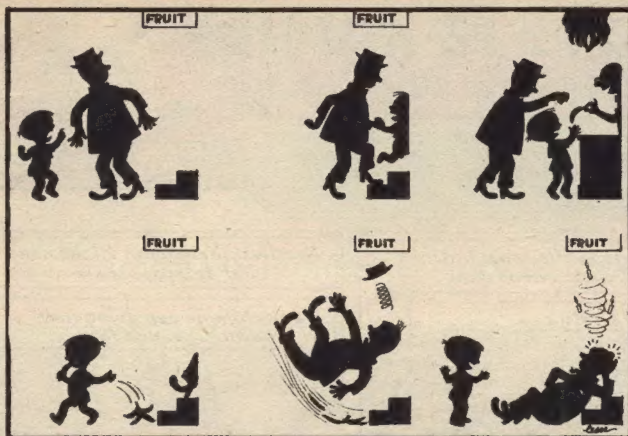
Alle ouders die ons in antwoord op onze vraag hun opinie over « Kuifje » geschreven hebben, kregen zoals beloofd een mooi boek :
HET ALBUM VAN CORENTIN

KUIFJE ONDERVRAAGT ZIJN VRIENDEN

MIJN WAPENSPREUK

Welke wapenspreuk of leuze heb je reeds gekozen, of zou je willen kiezen als levensregel? Het spreekt van zelf dat je er een kunt kiezen onder de mooie bestaande wapenspreuken, of er desnoods zelf een uitvinden. Schrijf me welk je wapenspreuk is, en waarom je die gekozen hebt. De antwoorden moeten vóór Dinsdag 13 Maart ingezonden zijn.

Vijftienhonderd frs. prijzen!

UIT DE VIER WINDSTREKEN

DUBBELGANGERS.

HET is een publiek geheim dat alle oorlogvoerende staatslieden tijdens het jongste conflict dubbelgangers hadden om de vijandelijke spionnagediensten op een dwaalspoor te brengen. Dictators hebben niet alleen in oorlogstijd maar ook wanneer er niet gevochten wordt, dubbelgangers nodig omdat hun leven steeds bloot gesteld is aan een aanslag.

Naar het schijnt zou er nooit een alleenheerser geleefd hebben die zo bang was voor sluipmoordenaars, als sultan Abdul Hamid II, die van 1876 tot 1909 over Turkije geheerst heeft.

Zijn paleis te Constantinopel werd streng bewaakt. Wanneér hij bij grote uitzondering een onderhoud toestond aan een vreemdeling, dan voerde hij het gesprek van achter een scherm, omdat de bezoeker hem niet zou kunnen zien. Zijn woonvertrekken waren voorzien van alarmtoestellen. Over lagen revolvers verborgen. Op alle hoeken stonden er spiegels. Op verschillende plaatsen waren er valluiken aangebracht. Voor het venster, op de divan en aan de tafel deed hij dubbelgangers plaats nemen, in de hoop dat de voor hem bestemde kogel een van hen zou treffen.

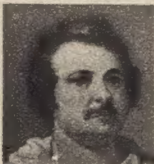
Nu zul je misschien benieuwd vragen : En werd sultan Abdul Hamid II dan toch vermoord ?... Neen. Hij werd verbannen.

VAN WAAR KOMT JOHN BULL ?

JULLIE weten wel dat de humoristen de Engelsen doorgaans uitbeelden in de persoon van het zwaarlijvige personage John Bull. Sommigen beweren dat het de Engelse schrijver Jonathan Swift, de auteur van **Gulliver's Reizen** is, die voor het eerst de figuur John Bull beschreven heeft, maar de meesten zijn het eens om de oorsprong van de caricaturale uitbeelding van de Engelsen toe te schrijven aan het tegen de liberale partij gerichte pamflet van John Arbuthnoths, dat in 1712 verscheen.

HET BETER LEVEN.

DE grote Franse schrijver Honoré de Balzac hield van de goede en zoete dingen des levens, maar jammer genoeg lieten zijn beperkte middelen hem niet veel toe. Op zekere dag stierf zijn suikernonkel die zijn heel leven lang gierig geweest was, (voorzeker niet met de bedoeling om voor Honoré te sparen), maar zijn centen kwamen niettemin in de zak van de grote Franse auteur terecht. Deze deelde het voor hem zeer gelukkige overlijden aan zijn beste vrienden als volgt mede : « Gisteren om vijf uur in de morgen zijn mijn oom en ik naar het betere leven overgegaan. »

BOEKEN EN MINIATUUR

MEN heeft een nieuw systeem uitgevonden voor het bewaren van boeken, dat het grote voordeel biedt, oneindig minder plaats in te nemen dan de meterlange rijen boekenkasten. Men fotografeert eenvoudig ieder interessant boek met een microfilm, die dan op een gewone steekkaart aangebracht wordt. Een brochure van vier en zestig pagina's kan op één kaart. Een boek van een vijf honderd bladzijden wordt op acht kaartjes weergegeven ! Wie het gemicrofilmeerde boek daarna wil lezen, die hoeft de kaarten maar in een speciaal toestel te steken (dat ongeveer zo groot is als een draagbaar schrijfmachine) en dat leestoestel vergroot iedere bladzijde vier en twintig maal. Met aan een knop te draaien kan men rustig bladzijde na bladzijde lezen !

SCHOTSE LOGICA.

MEVROUW MAC GREGOR was ongesteld. Een onderzoek van de dokter wees uit dat haar amandelen moesten weggenomen worden. Mijnheer Mac Gregor liet mevrouw dus opereren. Na de operatie verklaarde de chirurg dat die amandelen reeds in haar jeugd hadden moeten weggenomen worden. Daarop vond de gierige mijnheer Mac Gregor niets beters dan de rekening van de operatie naar zijn schoonvader te sturen...

WAT MAG DAT ZIJN ?

DEZE foto is een vliegtuigopname van een binnenhaven van Rijnaken. Wie heeft het alleen gevonden ? Ondervraag je vrienden en kennissen eens !

WAT IS BASEBALL ?

BASEBALL is de nationale sport in de Verenigde Staten. Het is een openluchtspel dat gespeeld wordt door achttien tot twintig spelers die verdeeld zijn in een veldpartij en een slagpartij. Het spel wordt genoemd naar de « bases » (in het Nederlands « honken »), dat zijn de vier hoekpunten van het veld, welke de speler die aan de slag is moet trachten te bereiken, wanneer hij de hem toegeworpen bal heeft teruggeslagen. Baseball is gegroeid uit een spel dat de Nederlandse kolonisten in Amerika ingevoerd hebben.

WAT IS DDT ?

DE letters DDT zijn de afkorting van de woorden : dichloor-diphenoxy-trichlooaethaan, die de formule aangeven van een in 1874 ontdekte scheikundige samenstelling waarvan de Zwitser P. Muller in 1939 de insekten dodende werking ontdekte.

Wanneer een insekt in aanraking komt met de kristalletjes van de DDT, dringen die door in zijn zenuwstelsel met de dood als onvermijdelijk gevolg.

TWEE DAMES IN EEN KOPJE THEE ?

Ja, zo ziet het er toch uit ? Was het misschien een reuzenkop ? Neen, het is een « getruceerde » foto.

★

WAAR BEVINDT ZICH DEZE KERK ?

Ergens in Rusland of op de Balkan ? Neeñ. Ze staat langs de Deprezlaan, in de Brusselse rand-gemeente Ukkel.

WAT MAG DIT ZIJN ?...

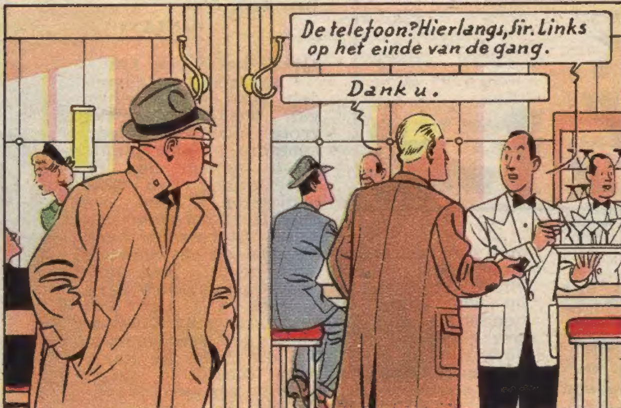

(Foto SABENA.)

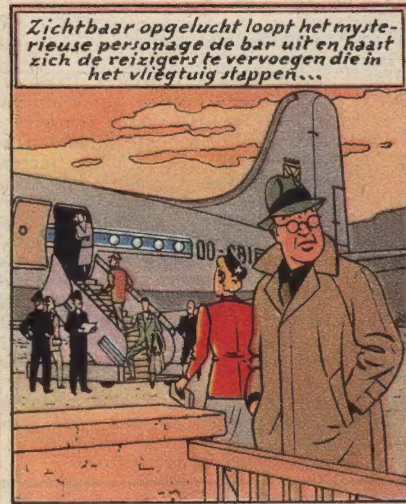

(Wordt voortgezet.)